

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 25/13

V Luxembourggu, 7. marca 2013

Sodba v zadevi C-607/11
ITV Broadcasting Ltd. in drugi proti TVCatchup Ltd.

Izdajatelji televizijskih programov lahko prepovejo retransmisijo njihovih oddaj s strani druge družbe po internetu

Ta retransmisija namreč pod nekaterimi pogoji pomeni „priobčitev del javnosti“, ki jo mora dovoliti njihov avtor

Cilj prava Unije¹ je vzpostavitev visoke stopnje varstva avtorjev del, kar jim omogoči ustrezno plačilo za uporabo njihovih del, še posebej pri priobčitvi javnosti. Avtorji imajo zato izključno pravico, da prepovejo ali dovolijo kakršnokoli priobčitev njihovih del javnosti.

Družba TVCatchup Ltd (v nadaljevanju: TVC) po internetu ponuja storitve razširjanja televizijskih oddaj. Te storitve uporabnikom omogočajo, da po internetu „v živo“ sprejemajo prostodostopno pretočno televizijsko vsebino.

Družba TVC zagotavlja, da pridobijo njeni naročniki dostop le do vsebine, do katere so na podlagi televizijske licence že upravičeni do dostopa v Združenem kraljestvu. Pogoji, v katere morajo privoliti uporabniki, tako zajemajo veljavno televizijsko licenco in omejitve uporabe storitev družbe TVC na Združeno kraljestvo. Spletno mesto družbe TVC ima na voljo opremo, ki tej družbi omogoča ugotavljanje, kje je uporabnik, in onemogočanje dostopa, če pogoji, ki veljajo za uporabnike, niso izpolnjeni.

Več britanskih izdajateljev komercialnih televizijskih programov je v sporu z družbo TVC, ker ta družba po internetu skoraj sproti razširja njihove televizijske oddaje. Proti družbi TVC so zato pri High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) vložili tožbo zaradi kršitve avtorskih pravic na njihovih oddajah in filmih, ker naj bi bila med drugim podana priobčitev javnosti, prepovedana tako po nacionalnem pravu kot z Direktivo 2001/29.

Nacionalno sodišče sprašuje Sodišče, ali subjekt, kot je TVC, opravlja priobčitev javnosti v smislu Direktive 2001/29, če po internetu razširja radiodifuzno predvajane oddaje članom javnosti, ki bi bili doma upravičeni do sprejemanja prvotnega radiodifuznega signala z uporabo lastnih televizijskih sprejemnikov in prenosnih računalnikov.

Prvič, Sodišče je določilo vsebino pojma „priobčitev“ in preverilo, ali dejavnost družbe TVC spada na njegovo področje uporabe. V skladu z Direktivo 2001/29 pravica do priobčitve javnosti zajema vsako oddajanje ali retransmisijo dela v javnosti, ki ni prisotna na kraju izvora priobčitve, po žici ali na brezžični način, vključno z radiodifuznim oddajanjem. Poleg tega dovoljenje za vključitev zaščiteneh del v priobčitev javnosti ne izčrpa pravice do dovoljevanja ali prepovedovanja drugih priobčitev teh del javnosti. Sodišče tako meni, da če se delo večkrat uporablja, **mora vsako oddajanje ali retransmisijo dela s posebnim tehničnim sredstvom načeloma posebej dovoliti avtor zadevnega dela.**

Ker se dajanje del na voljo javnosti z retransmisijo prizemnega televizijskega radiodifuznega oddajanja po internetu opravlja s posebnim tehničnim sredstvom, ki je drugačno od sredstva

¹ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167 z dne 22.6.2001, str. od 10 do 19).

prvotne priobčitve, ga je tako treba šteti za „priobčitev“ v smislu Direktive 2001/29. Zato morajo tako retransmisijo dovoliti avtorji del, ki so njen predmet, če so priobčena javnosti.

Drugič, Sodišče je preverilo, ali so bila zaščitena dela dejansko priobčena „javnosti“. V skladu s sodno prakso Sodišča pojem javnosti zajema nedoločeno število morebitnih naslovnikov, pri tem pa mora biti število oseb dovolj veliko. Sodišče je pojasnilo, da je treba upoštevati kumulativni učinek dajanja del na voljo potencialnim naslovnikom in da je glede tega zlasti pomembno vprašanje, koliko oseb ima dostop do istega dela sočasno in zaporedno.

Sodišče je ugotovilo, da je v obravnavanem primeru retransmisija del po internetu namenjena vsem osebam s prebivališčem v Združenem kraljestvu, ki se lahko povežejo z internetom in naj bi imeli televizijsko licenco v tej državi. Te osebe imajo hkrati dostop do zaščitene del v okviru „*live streaming*“ (medijski pretok v živo) televizijskih oddaj po internetu. Ta retransmisija je namenjena nedoločenemu številu potencialnih naslovnikov in vključuje veliko oseb. Zato Sodišče ugotavlja, da so z zadevno retransmisijo zaščitena dela dejansko priobčena „javnosti“ v smislu Direktive 2001/29.

Sodišče je zato odgovorilo, da je treba pojem „priobčitev javnosti“ v smislu Direktive 2001/29 razlagati tako, da zajema retransmisijo del, vključenih v prizemno televizijsko radiodifuzno oddajanje, ki ga opravlja subjekt, ki ni prvotni izdajatelj, po internetnem toku, do katerega je omogočen dostop naročnikom tega subjekta, ki lahko sprejemajo to retransmisijo s priključitvijo na strežnik tega subjekta, čeprav so ti naročniki na ciljnem ozemlju navedenega prizemnega televizijskega radiodifuznega oddajanja in lahko to oddajanje zakonito sprejemajo po televizijskem sprejemniku.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793